

ת"פ 52282/08/23 - מדינת ישראל נגד יהודה אוחיון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52282-08-23 מדינת ישראל נ' אוחיון

תיק חיצוני: 270037/2023

לפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יהודה אוחיון

ב"כ המאשימה: עו"ד בר כהן קירמה

ב"כ הנאשם: עו"ד עוזי אברהם

החלטה

כתב האישום וטענות הצדדים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק.

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 20.6.23 נעצר בנו של הנאשם. בתוך כך, בעת הבאתו של הבן לתחנת המשטרה התקשר הנאשם לטלפון הסלולרי של השוטר עוז אלון והזדהה כאביו של החשוד שנעצר. השוטר שאל את הנאשם כיצד השיג את המספר וביקש מהנאשם שלא ליצור עמו קשר אישי. בהמשך שלח הנאשם למתלונן מסרון באמצעות היישומון WhatsApp וכתב: **"אתה פגעתה בילד צדיק ומיסכן וגרמתה לו עוול גדול אבל בורא עולם בשמיים רואה הכול והתפילות של הילד הזה הם לא לחינם גם לך יש ילדים אל תישכח. שמי שפוגע בילדים תמימים טובים בורא עולם לא יסלח לך בחיים..."**

כעבור מספר שעות שלח הנאשם לשוטר תמונה מהכנסת ספר תורה וכתב: **"יש בורא לעולם על מה שעשיתה לילדי שלי ספרי התורה האלה ישלמו לך"** (כל השגיאות במקור).

2. הנאשם טען שתי טענות מקדמיות וביקש לבטל את כתב האישום.

טענתו הראשונה היא הגנה מן הצדק ועיקריה שהאירוע נחקר על ידי אותה תחנה שבה משרת השוטר, עובדה שהיה בה כדי לפגוע בהליך החקירה בשל ניגוד עניינים והיא פגעה בזכות של הנאשם להליך הוגן.

הטענה השנייה היא כי כתב האישום אינו מגלה עבירת איומים. הנאשם אינו חולק על משלוח ההודעות כפי שתואר בכתב האישום. על פי הנטען הדברים אינם מהווים איום, אלא משאלת לב של הנאשם.

3. המאשימה ביקשה לדחות את שתי הטענות המקדמיות.

ביחס לעובדה כי התיק נחקר על ידי אותה תחנה שבה משרת השוטר, נטען כי העבירה בוצעה כלפי שוטר המשרת בתחנה, אגב אירוע אחר שנחקר על ידי אותה תחנה, וכי הפניות של הנאשם אל השוטר התקבלו במקום המצוי בתחום סמכותה של התחנה.

אשר לטענה כי כתב האישום אינו מגלה עבירת איומים, נטען כי שיחת טלפון לטלפון האישי של שוטר הממלא את תפקידו היא לא לגיטימית ולא מקובלת, וכי יש לבחון את האירוע בכללותו. עוד נטען כי השוטר הרגיש מאוים בשל אזכורם של ילדיו בהודעה.

בהשלמת טיעון בכתב הוסיפה המאשימה, שכדי להכריע האם דבריו של הנאשם שנשלחו בהודעה למתלונן עולים כדי איומים, יש להתרשם מחומר הראיות וכי על בית המשפט לשמוע את כלל הראיות בתיק (!), המלמדות, כך על פי הנתען, על ההקשר הכללי שבו נשלחו ההודעות ובוצעה שיחת הטלפון, ולהתרשם לא רק מתוכן האמירות, אלא גם מאופן הצגתן. המאשימה טענה עוד, כי בשל מספר היבטים שונים, שעל בית המשפט להתרשם מהם מתוך חומר הראיות, ההודעות שנשלחו לשוטר מהוות איומים: העובדה שההודעות נשלחו למתלונן זמן קצר לאחר שעצר את בנו של הנאשם, העובדה כי ההודעות נשלחו בשעות שונות של היום, העובדה שההודעות נשלחו בכתב, המלמדת, כך על פי הנתען, על כך שהנאשם שקל את מעשיו ולא מדובר בהתפרצות בעידנא דריתחא, וכן תוכן ההודעות. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

דין והכרעה

4. בכל הנוגע לטענת ההגנה מן הצדק, לא מצאתי פסול בכך שהאירוע נחקר על ידי אותה תחנת משטרה שבה משרת השוטר שאליו התקשר הנאשם; עובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות לנאשם קשורות בקשר ישיר למעצרו של בנו מוקדם יותר באותו היום, ועל כן מדובר בחקירת הסתעפות של אותה פרשה.

5. בנוסף, וזה העיקר- הפנייה של הנאשם לשוטר לא נעשתה אליו כאל אדם פרטי, אלא כאל מי שנושא בתפקיד ובהתייחס לביצוע תפקידו. מקובל עלי שלו היה השוטר מתלונן על אירוע אישי שאירע לו שלא במסגרת שירותו, ראוי היה כי אירוע זה יחקר על ידי תחנה אחרת. ואולם, משעה שמדובר במעשים המתייחסים לביצוע תפקידו של המתלונן כשוטר, לא ראיתי פגם בכך שהאירוע נחקר על ידי אותה תחנה, ממש כפי שעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נחקרות, לעיתים קרובות, על ידי אותן תחנות שבהן משרתים השוטרים שנפגעו.

6. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לעבירת האיומים שיוחסה לנאשם. על מנת שיתקיימו יסודות העבירה נדרש שהאיום בפגיעה נדרש כי מדובר יהיה בפגיעה "שלא כדין". מקובלת עלי הטענה כי אזכור ילדיו של מתלונן הפחיד אותו והטיל עליו אימה. ואולם בבחינת היותו של האיום "שלא כדין" יש משקל רב לשאלה אם יש לדובר שליטה או השפעה על אפשרות התממשותה של הסכנה שעליה הוא מתריע (ראו ע"פ 3779/94 **חמדני נ' מדינת ישראל** (נבו 16.2.98)).

פנייתו של הנאשם לשוטר שוב ושוב בקללות ואיחולי כל רע, היא אמנם מעשה מטריד, לא ראוי ואף אסור, ואולם אינו מבסס את יסודות עבירות האיומים, שכן לנאשם עצמו אין כל שליטה על התנהלות אלוהית וממילא הוא לא יוכל לגרום לכך ש"בורא עולם לא יסלח" לשוטר או ש"ספרי התורה ישלמו לו".

ברע"פ 88/04 **ורטהיימר נ' מדינת ישראל** שעליו נסמכת המאשימה, לא שונתה ההלכה שנקבעה בעניין חמדני הנ"ל, ומכל מקום בעניין ורטהיימר, לצד איחולי נקמה אלוהית הואשם באמירות כגון "דינך מוות" או "עתידיך

שחור", שאינן דומות לאמירות שהשמיע וכתב הנאשם במקרה דנן.

7. בשולי הדברים אעיר, כי אני מתקשה להבין את בקשת המאשימה כי הטענות המקדמיות תוכרענה רק לאחר שתישמענה כל הראיות. הבסיס לדין בטענות המקדמיות הוא ההנחה כי כל העובדות הרלבנטיות נפרשו בכתב האישום. הנחה זו נכונה ביתר שאת במקרה דנן, שבו הנאשם מודה בעובדות הרלבנטיות לאישום בעבירת האיומים ואינו כופר באיזה מהן. בנסיבות אלה, אלמלא הטענה המקדמית, ניתן היה ליתן הכרעת דין, וממילא התביעה לא הייתה נדרשת להגיש ראיות נוספות, וספק אם הייתה מורשית לכך, לו הייתה מבקשת לעשות כן.

8. בכך אף שונה עניינו של הנאשם מהעניין שנדון במסגרת ע"פ (י-ם) 63621-11-23 **מדינת ישראל נ' בן-יהודה** (28.1.24). בעניין בן-יהודה פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הורה על החזרת התיק לבית משפט השלום על מנת שזה יצפה בראיות, נשען על דבר קיומה של מחלוקת בין הצדדים בנוגע לטיב האימרה שהושמעה. זאת ועוד, בעניין בן-יהודה דובר על אימרה שהושמעה בעל פה וצולמה בסרטון, ועל כן ראה בית המשפט המחוזי חשיבות לברר את האופן שבו נאמרה. לא כך הם פני הדברים במקרה דנן, שבו האמירות הן אמירות שאין מחלוקת על תוכן ואשר הועלו על הכתב.

9. הנסיבות הרלבנטיות הנוספות שהתביעה מבקשת להוכיח באמצעות הראיות, כפי שפורטו בהשלמת הטיעון בכתב, הן נסיבות גלויות וידועות המפורטות בכתב האישום- כן מפורט עיתוי משלוח ההודעות ביחס למועד מעצרו של הבן; כך מפורטות השעות שבהן נשלחו ההודעות באופן שברורה העובדה כי הן נשלחו בשעות שונות; כך העובדה כי ההודעות נשלחו בכתב, בדרך של מסרונים ברורה מתוך כך שהיא כתובה במפורש בכתב האישום, וכך, כאמור, גם תוכן ההודעות עצמן.

10. כפי שנכתב לעיל, וכפי שאף הובהר לצדדים במהלך הדיון, אין חולק כי הפניות לשוטר בדרך שבה פנה הנאשם אינה ראויה, ואינה מותרת. פניות אלה, יכולות ללבוש לבוש משפטי שונה, בין אם בדמות העבירה הנוספת שבה הואשם הנאשם, בין אם בדמות עבירה אחרת, ואולם משעה שהעובדות אינן מגלות את כל יסודות עבירת האיומים אין מקום להותירה בכתב האישום ואני מורה על מחיקתה.

11. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.